

III SEKMADIENIS PO VIEŠPATIES APSIREIŠKIMO

Introitus

Ps. 96, 7–8. Adoráte Deum, omnes Ángeli eius: audívit, et lætáta est Sion: et exsultavérunt fíliæ Iudæ.

Ps. 96, 1. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ.

Collecta

Omnípotens sempiterne Deus, infirmítátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos, déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Romános. (Rom. 12, 16–21)

Fratres: Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos: nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes: non vosmetípsos defendéntes, caríssimi, sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindícta: ego retribuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput eius. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Introitas

Ps 96, 7–8. Šlovinkite Viešpatį, visi jo angelai; išgirdo ir apsidžiaugė Sionas; ir šokinėjo iš džiaugsmo Judo dukterys.

Ps 96, 1. Viešpats karaliavo, lai šokinėja iš džiaugsmo žemė; lai džiūgauja gausios salos.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, gailėtingai pažvelk į mūsų silpnumą ir savosios didybės dešinę ranką ištiesk mums apsaugoti. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams. (Rom 12, 16–21)

Broliai: Nelaikykite savęs išmincingais. Niekam neatmokėkite piktu už pikta, rūpinkitės tuo, kas gera visų žmonių akyse. Kiek galima ir kiek nuo jūsų priklausu, gyvenkite taikoje su visais žmonėmis. Nekeršykite patys, mylimieji, bet palikite tai Dievo rūstybei; juk parašyta: Mano kerštas, aš atmokėsiu, sako Viešpats. Verčiau jei tavo priešininkas alksta, pavalgydink jį, jei trokšta, pagirdyk jį. Taip darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos. Nesiduok pikto nugalimas, bet nugalėk pikta gerumu.

Graduale

Ps. 101, 16–17. Timébunt gentes nómen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. **V.** Quóniam ædificavit Dóminus Sion: et vidébitur in maiestate sua.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 96, 1. **V.** Dóminus regnavit, exsultet terra: læténtur insulæ multæ. Alleluia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum. (Matth. 8, 1–13)

In illo témpore: Cum descendísset Iesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis potes me mundáre. Et exténdens Iesus manum, tétigit eum, dicens: Volo. Mundáre. Et conféstim mundáta est lepra eius. Et ait illi Iesus: Vide, némini díxeris: sed vade, osténde te sacerdoti, et offer munus, quod præcépít Móyses, in testimónium illis. Cum áutem introísset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus iacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Iesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut inters sub tectum meum: sed tantum

Gradualas

Ps 101, 16–17. Bijos tautos tavojo vardo, Viešpatie, ir visi žemės karaliai – tavo garbės. **V.** Kadangi Viešpats pastatė Sioną ir bus regimas savojoje didybėje.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 96, 1. **V.** Viešpats karaliavo, lai šokinėja iš džiaugsmo žemė; lai džiūgauja gausios salos. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 8, 1–3)

Anuo metu: Kai Jėzus leidosi nuo kalno, jį lydėjo didelės minios. Štai prisiartino raupsuotasis ir parpuolė prieš jį ant žemės, maldaudamas: „Viešpatie, jei panorėsi, gali mane padaryti švarų.“ Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai išnyko. Jėzus pridūrė: „Žiūrėk, niekam nepasakok, bet eik pasirodyti kunigui ir paaukok Mozės įsakytą atnašą kunigams paliudyti.“ Sugrįžus į Kafarnaumą, prisiartino prie Jėzaus šimtininkas, maldaudamas: „Viešpatie, mano tarnas guli namie paralyžuotas ir baisiai kankinasi.“ Jėzus jam tarė: „Einu pagydyti jį.“ Šimtininkas atsakė: „Viešpatie, nesu vertas, kad užeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano tarnas pa-

dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites et dico huic: Vade, et vadit; et álii: veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Áudiens autem Iesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Iacob in regno cælórum: fílii autem regni eiiciéntur in ténébras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Iesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Offertorium

Ps. 117, 16 et 17. Déxtera Dómini fecit virtutem, déxtera Dómini exaltavit me: non móriar, sed vivam, et narrabo ópera Dómini.

Secreta

Hæc hóstia, Dómine, quæsumus, emundet nostra delicta: et ad sacrificium celebrandum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctificet. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater,

sveiks. Juk ir aš, pats būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi sakau vienam: „Eik!“, ir jis eina; sakau kitam: „Ateik čionai!“, ir jis ateina; sakau tarnui: „Daryk tai!“, ir jis daro.“ Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir kalbėjo einantiems iš paskos: „Iš tiesų sakau jums: niekur Izraelyje neradau tokio tikėjimo! Todėl aš jums sakau: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės dangaus karalystėje prie stalo su Abrahamu, Izaoku ir Jokūbu. O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.“ Šimtininkui Jėzus tarė: „Eik, tebūnie tau, kaip įtikėjai!“ Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

Ofertorijus

Ps 117, 16 ir 17. Viešpaties dešinioji parodė galybę, Viešpaties dešinioji mane išaukštino; nemirsiu, bet gyvensiu ir apsakysiu Viešpaties darbus.

Sekreta

Meldžiame, Viešpatie, lai šios atnašos nuvalo mūsų kaltes ir Tavųjų pavaldinių kūnus bei sielas pašventina aukos šventimui. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis

omnípotens ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis propriétas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquáalitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Luc. 4, 22. Mirabantur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio

Quos tantis, Dómine, largiris uti mystériis: quæsumus; ut efféctibus nos eórum veraciter aptare dignéris. Per Dóminum nostrum...

Tēve, visagali Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąjį Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventąjį Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Lk 4, 22. Visi stebėjosi tuo, kas sklido iš Viešpaties burnos.

Postkomunija

Mes, kuriems dosniai leidai naudotis tokiomis paslaptimis, meldžiamė, Viešpatie, teikis mus tinkamai parengti jų veikimui. Per mūsų Viešpatį...